

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Proprietar: MITROPOLIA ROMÂNĂ UNITĂ din BLAȘ
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

RUSALIILE

Pogorirea Spiritului Sfânt peste Apostoli — Inaugurarea oficială a Creștinismului — O mare biruință a Bisericii — Viața Bisericii

In ziua de Rusalii, care la Iudei se celebra în amintirea promulgării legii lui Moise pe muntele Sinai, veniseră la Ierusalim o multime mare de Eorei din toate unghiurile împărăției romane. Apostolii erau, în acea zi, adunați în Cenacol. Impresionat cu ei era și Preacurata Vergură Maria. De sece sile se pregăteau în adâncă reculegere și rugăciune pentru marea misiune ce le încredinșase Mântuitorul de-a învăța și boleza toate neamurile pământului. Tot atunci și tot acolo așteptau pe Spiritul Sfânt promis de Mântuitorul cu puțin înainte de a se înălța la cer. Și de fapt, în dimineața zilei a sece de la înălțare, în ziua Rusaliilor Iudeilor, cam pe la ora 9 dimineața, se auzi pe neașteptate un sunet din cer ca de un vânt puternic care umplu toată casa în care erau adunați. În aceeași clipă apărură asupra capului unui fiicdruiu dintre ei ca niște limbi de foc. Toți fără excepție de Spiritul Sfânt. Se simțiră cu toții schimbați în oameni noi. Din neînvățați ce erau deveniră învățați neînțrecuți și mari predicatori, din fricoși, curajoși etc.

La auzul sgomotului puternic pe care l-a făcut vântul care însoți coborirea Spiritului sfânt, Iudeii aflară în cetate alergau spre Cenacol. Apostolii, plini de un curaj necunoscut până atunci, ieșiră din Cenacol pentru a predica celor adunați pe Isus Hristos cel înviat din morți. Primul care luă cuvântul fu Sf. Petru. El le anunță Iudeilor și tuturor celor de față că profețiile mesiane s'au împlinit și că Isus a dovedit prin minunile ce a făcut, prin învierea și înălțarea sa la cer, că El era Mesia cel așteptat. La această primă cuvântare a pădhoonnicului apostolilor, a primului papă, se convertiră și se boleșară cam la trei mii de Iudei. Acea zi deveni deci marea zi a promulgării Legii celei Noi a inaugurării oficiale a creștinismului. Biserica Catolică o și serbează cu mare pompă.

După coborirea Spiritului Sfânt, Apostolii începură să predice publice Evanghelia lui Hristos. Și nu se spune de loc, nici dintr-o dată pentru a îndeplini această revoluție morală, care a schimbat fața pământului, sf. Petru ar fi cerut permisiunea marilor poporului eoreesc sau împărăției romane. Și e sigur că n'a cerut-ol Sf. Petru și prin el Biserica pe care o

personifica, s'a opus deci crucii, cum s'ar sice, legalității. Iată și o părțică din discursul său de inaugurare a Legii celei Noi: „Bărbați Israeliti, ascultați aceste cuvinte: Isus Nasarineanul, bărbatul căruia Dumnezeu l-a dat mărturie neînvinșă în mijlocul vostru prin faptele mari, prin minunile și semnele pe care Dumnezeu le făcu printr'ansul în mijlocul vostru, dupăcum o știți voi înșivă, acesta fiind trădat printr'o anumită voință și preștiință a lui Dumnezeu chinându-l voi, prin mâinile nelegiuitorilor l-ași omorât, iar Dumnezeu l-a înviat din morți" (Fapte II. 22-24).

Ce îndrăzneală! Ce curaj! Pe Isus Nasarineanul, sice sf. Petru, pe acest Isus pe care legea l-a declarat de vinovat și care a fost condamnat cu toate formalitățile legale prin sentința unui tribunal, voi l-ași omorât. Și cui se adresează căpetenia apostolilor? Ascultătorilor săi, conducătorilor Iudeilor, membrilor Sanhedrinului, judecătorilor, locșitorilor Cesarului. Ba mai mult: declară de nelegiuitor pe toți aceia care într'o formă sau alta au contribuit la moartea lui Isus. Cu alte cuvinte, în ziua primelor Rusale creștine, Biserica Catolică personificată în Capul ei, lasă din legalitate, ba i-se chiar opune pentru a o înfrânge și o biruet! Așa se și cuvenea, căci: „Judecați voi înșivă, dacă e drept înaintea lui Dumnezeu a asculta mai de grabă de oameni decât de Dumnezeu”.

Dar să lăsăm timpurile vechi și să ne întoarcem la ale noastre. Au nu sunt și azi o multime de țări în care guvernele vreau ca prin legalitatea lor să impună mulțimilor să asculte mai de grabă de ele decât de Dumnezeu? Pilde ne fie Rusia comunistă și Germania hitleristă, între altele multe, unde mai marii poporului nu mai vreau să știe de Dumnezeu și de Biserica Să se știe însă că precum a sădărit Biserica legalitatea nelegiuitorilor de acum 19 veacuri, tot așa va sădări o și pe cea de azi. Istoria ne arată limpede că tot ceea ce s'a lovit, din ziua primelor Rusalii și până astăzi, de credința, morala și interesele sfinte ale catolicismului s'a sfărâmat și nimic s'a făcut!

Nu Biserica trebuie să se acomodeze legalității, ci legalitatea Bisericii, pentru că Biserica posedă adevărul absolut, iar adevărul contra adevărului și dreptul contra dreptului nu este!

Abia a ieșit Biserica din Cenacol și lumea rea și blestemată i-a și declarat războiu. Impotriva ei s'au ridicat împărași și împărății puternice cu gândul vădit de a o nimici, dar n'au reușit dupăcum nu vor reuși nici dușmanii ei de azi și de mâine și de totdeauna, pentru că viața ei este așa sicând viață din viața lui Dumnezeu. Ea și numai ea posedă adevărata viață. Spiritul lui Dumnezeu care i-s'a comunicat ei în ziua primelor Rusale creștine trăiește și palpită în ea. Acesta este cel ce dă putere celor ce o apără și se jertesc pentru ea, luminează celor ce îi propovăduiesc învățătura, pacifică celor ce sufer pentru cauza ei, ardoare tuturor celor ce o iubesc și se nisăuiesc într'un chip sau altul să contribuie la mărirea și strălucirea ei.

A învinge Biserica Catolică ar însemna a învinge Spiritul Sfânt care îi dă viață, ceea ce ar fi deădreptul absurd. Ar fi o blasfemie grosavă și numai să te cugești că această Biserica ar putea fi învinșă vreodată în vreun chip oarecare!

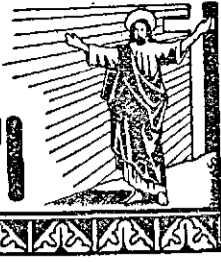
Ioan Vultur

Conferință. Luni, 30 Maiu 1938, ora 6 d. m. părintele Louis Jamin, superiorul capelanilor dela Banneux (Belgia), a ținut în sala festivă a liceului de băieți, o frumoasă conferință religioasă. Conferința a fost rostită în franceză. — In seara zilei de 2 Iunie, elevii liceului de băieți „St. Vasile”, din Blaș, au jucat în sala Palatului Cultural, piesa „O scrisoare pierdută” de I. L. Carșiale.

Ziua eroilor la Blaș. Pomenirea eroilor căzuți pentru patrie, la Blaș s'a făcut și in anul acesta cu tot fastul convenit. După terminarea sfintei liturgii, s'a sloșit câte un parastas în piața „Plăger” de către păr. canonic V. Pop, parohul Blașului și păr. ortodox V. Popa. Lumea s'a îndreptat apoi spre cimitirul orașului, frumos curățit de străjerii și străjerele școalelor, unde dl profesor Creșu a pomenit cu numele pe eroii Blașului, iar dl maior Miciăuș a vorbit despre însemnătatea zilei, arătând tinerilor școlari datorla pe care o au de-a cinști pe eroii și binefăcătorii neamului.

Străjerii și plantele de leac. In aceste luni de primăvară când florile și plantele de leac împânzesc pădurile și livezile țării noastre, Straja Țării îndeamnă pe străjerii de a aduna cât mai multe plante și flori de leac. Astfel vor strânge flori de tel, de soc, de salcâm, cozi de cireșe și altele. Toate acestea sunt folosite mult în medicină pentru lecuirea durerilor și de multeori țara noastră le cumpără pe bani grei din străinătate.

GRĂUNTE SUFLETEȘTI

Trufia

Cine nu cunoaște istoria păstorului David și a uriașului Goliat? Cum se lauda uriașul și cum își ținea sub demnitatea sa, să se lupte cu un păstor ca David! Și cum David l-a lovit în cap cu piatra din praștia sa, culcându-l la pământ, și pe urmă tăindu-i capul! Goliat a fost trufaș, prețuindu-și prea mult puterea trupească.

Sunt oameni cari își prețuesc prea mult ochii, frumusețea, vocea, părul, formele trupului, strămoșii, virtuțile și altele multe. Cei mai mulți însă se fălesc cu banii, cu averea, și cu neamul lor.

Toți aceștia se numesc trufași, plini de mândrie sau făloși, fiindcă se prețuesc fie pe sine, fie bunătățile pământești mai mult decât se cuvine, iară această prețuire o arată și în afară.

Trufașul însă este neguțător foarte slab fiindcă se prețuește mai mult decât este vrednic. Asemenea este trufașul diavolului care și el se crede mai mult decât este, ori unui bețiv care, atâta timp cât este beat, se crede cine știe ce și se laudă într'una, dar după ce s'a limpezit la cap, îi pare rău de prostiile pe cari le-a spus. Asemenea este trufașul unei găini care cotcorozește îndată ce se ouă, căci și trufașul, îndată ce face o faptă bunășoară, o dă în vileag, ca să o știe toată lumea și să-l laude cât mai mulți. Trufașul asemenea este oleiului, care stă totdeauna la suprafața apei, căci și el veșnic se lefăiește și se arată tuturor. Sunt apoi un fel de trufași cari se vorbesc de rău chiar

pe sine înșiși în fața lumii, aceasta o fac însă ca lumea să-i ridice și să-i tămăieze și mai mult.

Trufașul se îmbracă totdeauna mai altfel decât ceilalți oameni, ca toată lumea să-l observe și să-l preamărească, și fuge după măririle deșarte ca copiii după fluturi.

Trufașul disprețuește ajutorul lui Dumnezeu și-și pune încrederea numai în sine. Patria lui este pământul, la cer nici nu se gândește.

Nime nu i-a urtit mai mult pe trufași decât Domnul nostru Isus Hristos, care în pilda vameșului și a fariseului ne-a arătat, cum sunt oamenii trufași: »Mulțămescu-ți ție Doamne, că nu sunt ca ceilalți oameni, jefuitori, nedrepti, preacurvari, sau ca și acest vameș. Postesc de două ori în săptămână, dau zeciuială din toate câte am« (Luca 18, 11—12).

Trufașul vede ștercul sau țandura din ochii altora, însă bărna din ochiul său nu o vede.

Trufia este împărăteasa și mama tuturor păcatelor. Oele mai dese păcate însă, cari se nasc din trufie, numite și ficele trufiei, sunt: neascultarea (veziuciderea de prunci a lui Irod!), erezia (vezi istoria lui Luther care numai din trufie a desbinat biserica apuseană, a lui Fochie și Cerularie, cari din aceeaș cauză au stricat biserica răsăriteană!), sfada și cearta (vezi femeile din Cosma și din Pagida, cari nu se pot înțelege pe cari bănci se șadă în biserică!) și chiar necurăția (căci zice sf. Augustin: Dumnezeu pedepsește trufia cu necurăție).

Priviți femeile moderne, cum se îmbracă de nebunește, tot numai din trufie! Unele au călcăie înalte, încât ți-e milă să le vezi umblând; altele își scot sprâncelele, deși le doare îngrozitor; iarăși altele își lipesc genele deolaltă, își vâra picuri de mătrăgună în ochi, ca să le fie ochii sclipitori; unele iarăși umblă iarna cu picioarele goale și capătă reumă încât nu mai scapă de această boală grea decât în groapă; iarăși altele se îmbracă iarna atât

de subțire încât răcesc și se îmbolnăvesc. Iți vine să te întrebi, văzându-le toate acestea, că oare au aceste femei minte întregă? Când colo ele toate acestea nu mai din trufie le fac.

Pe trufași însă Dumnezeu îi pedepsește rău. Înainte de toate li pedepsește: »Tot cel ce se înalță, umili-se-va iar cel ce se umilește, înalță-se-va« (Luca 14, 11). Ori nu vedeți că și fulgerul mai iute lovește copacii cei înalți decât copacii scunzi? Babilonenii au voit să-și ridice turn până la ceriuri, dar Dumnezeu i-a pedepsit cu răsturnarea turnului și cu mestecarea limbilor. Aman, cel mai laudat și deregător al împăratului Persilor, i-a suprit amar pe Evrei și le-a cerut să se închine ca lui Dumnezeu. Și, citim în cartea Estirei că și-a sfârșit viața în Irod a pretins ca supușii lui să-l cinstească pe Dumnezeu; a murit mâncat viermi de viu. Napoleon cel mare a voit să cucerească întreagă Europa, și a murit ca prizonier pe insula sf. Elena.

Trufia duce la iad. Ori nu văd auzit ce au pățit ingerii cei răi cari au voit să se înalțe prea sus? Iar Adam și Eva, și împreună cu ei toți oamenii până la moartea lui Isus, nu au ajuns în limbă adecă în târnațul din fața iadului, tot pentru trufia lor, voind să fie și ei atotștiutori, asemenea lui Dumnezeu.

Și acuma oare cum ne putem scăpa de trufie?

Înainte de toate nizuindu-ne a ne cunoaște scăderile. Cu cât vom încerca să ne cunoaștem mai bine, cu atât vom scăpa mai ușor de acest mare păcat.

Să ne gândim apoi la faptul că tot ce avem Dumnezeu ne-a dat, așadară și ce ne fălim cu ceace nu e al nostru. »Ce ai ce nu ai luat? Iară de ai și luat ce te fălești ca și cum n'ai fi luat« zice treabă sf. apostol Pavel în epistola sa scrisă către Corinteni (4, 7).

Să ne gândim la nimicnicia noastră și să ne gândim la ierba, zilele lui ca floarea câmpului.

Foița „UNIRII POPORULUI“

„Piatra Lupoaii“

Poveste

În căsuța mică de lemn, cu ferestrele cât pumnul, era lumină. Baba Ioana nu dormea. Stătea pitită la gura captoralui. De zece ori câte zece ani ducea 'n spinarea-i încovoiată dar ochii ageri o ajutau și acum să coase la alifolele migăloase, iar la mers, de abea te țineal de ea.

Era doftoroale lucru mare, cum alta la fel nu găseai în tot jurul. Alergau stânși de durere la ea, cei cu scrântituri; avea fel de fel de buruienii cuieșe cu mâinile-i uscățive pentru toate boalele... ba și descânta, de deochiu, de întors și chiar de inimă.

Oamenii — dar mai ales femeile —, i-au scos vorbă că-l strigolui, vrăjitoare ori pricoiliciu.

Spuneau unii — și erau în stare să zică vorbă mare dacă nu-i credeai — că au văzut-o cu ochii lor cum într-o noapte s'a preșchimbât în căne, și când — cel-ce povestea — a dat cu băta în el, numai că s'a pomenit înaintea lui c'o grămadă de spinii...

Să-ți faci cruce și să-ți sculpi în sân ca de-o arătare urâtă și necurăță, ba să și oco-

lești ulița cu casa babel, dacă vrei să n'o pățești.

Namă Petrea pădurarul, nu punea preț pe gura lumii — mai ales pe-a femeilor — »Măierea — zicea ei — ce să faci dacă nu mai bagă apă la moară. Gura lor n'are sărbătoare și gata«. Nici frică nu-i era lui de strigol. Nu credea în el și pace.

În seara asta n'avea ce face. Măierea și copilășul, au plecat cu furca'n vecini, iar el după ce încule cu grije ușa dela poartă și puse chela la stâlp, plecă în jos. Nu la crișmă. În „casa diavolului“ n'a intrat nici odată. Nu-i plăcea să se amestece cu gunolul de teamă să nu-l mânânce porcii — și avea dreptate.

Ajunghând la casa babeli și văzând lumină intră. N'a intrat el întâia dată aici. Venea chiar adesea, căci îi plăcea să audă de lucruri și întâmplări de demult.

Cât ce intră, baba îl pofti să șadă și începu a scoate la povești din sacul fără fund.

Intr'un târziu, îi spune baba: »Petreo băiete. Eu știu una. Dacă m'ascuți, n'o să-ți meargă rău«.

»Spune mătușe. Când nu te-am ascultat? zise Petrea făcându-se tot urechi, să nu cumva să-l scape vre-o vorbă.

»Mă. Tu ești sărac lipit pământului și doar n'ai o ciurdă de copii! Lucruri de-și sar ochii și după tine, nici o procopșeală nu se vede. Fă ce-ți spune Ioana și...«

Stătea și asculta Petrea fără să se miște. Leagă ce-o fi vrând baba să-i spună.

»Pe Mărăjd e în sus este o piatră mare — poate o ști și tu —. Du-te acolo și vei fi bogat«.

Cu gura căscată asculta pădurarul.

»Și — zise baba mai departe — la Flori când trage de Sf. Liturghie, piatra se desface în două și din ea, iese o fată frumoasă lucru mare și care se află atunci acolo, și bagă înăuntru și... se face bogat...«

L-au pus pe gânduri spusele babel. Sărac era el nu-i vorbă, dar cât să mânânce și să se îmbrace câștiga. Să meargă la piatră! Hm! Un fior îi cutremura la gândul acesta. Să fie bogat? Ei?..

Baba a tăcut apoi, dar nici Petrea n'a mai zis nimic. Au stat așa câțva timp, apoi ca trezit dintr'un vis, a tresărit, și-a luat rămas bun, și a plecat.

Mergea îngândurat... Dacă baba va avea dreptate? Și el va fi bogat?

Nu s'a putut răbda să fină spusele babeli pentru el. I-a spus și nevetei.

Lelea Mărie, nu s'a mai lăsat de capul lui...

»Păi, n'are dreptate zgrîpșuroaica de Ioană când spune că nu se vede nici un spin de pe urma ta?.. Încearcă-ți norocul molidădăule!.. Iți lasă norocul 'n cale și tu... stăi cu mâinile 'n sân«.

Nu mai tăcea de dimineața până seara.

„Deșertăciunea, deșertăciunilor și toate sunt deșertăciune!”

Gândește-te apoi, cât de mult s'a umilit pentru tine Mântuitorul nostru Isus Hristos, luând trup de om, născându-se într'o fecioară curată, nu în palat, cum se cuvenea, ci într'o peșteră; trăind în sărăcie, în lipsuri și necazuri, batjocorit, acopiat, încununat cu spini, răstignit și mort asemenea unui făcător de rele sau criminal.

În cartea Înțelepciunii lui Isus fiul lui Sirach cetește, la cap 10, vers 7 și 15: „Căci înaintea Domnului și înaintea oamenilor trufia. Că începutul păcatului este trufia și celce o ține pe ea ploua crăciune.”

Bagă deci bine de seamă și te niștește a te scăpa de ea până mai e vreme, căci vine noaptea când nu se mai poate lucra!

Părintele Iuliu.

Știri bisericești

Inchiderea congresului euharistic de la Budapesta. Congresul euharistic de la Budapesta s'a terminat în 29 Mai, cu cele mai frumoase declarații și hotărâri de-a lucra pentru pacea lumii creștine și înfrățirea popoarelor prin biserica creștină. Singura cărare și ieșire spre lumină din frământare și întunecul în care se abate lumea de azi rămâne tot crucea și lavăntura evanghelică. Omenirea își așteaptă încă mântuirea de la biserica lui Hristos.

Sfințirea bisericii din Bozias. Dușneacă, 19 Iunie, I. P. S. Mitropolit Alexandru Blajul va consacra cu tot fastul cuvenit biserica română unită din Bozias. I. P. S. va sălăși din Blaj, încă sâmbătă în 18 Iunie. La sfințirea va cânta coral Academiei de Teologie din Blaj, sub conducerea d-lui prof. Ioan Florea.

Foile rele

Primejdia cetirii foilor rele

„Eu cred, zice un mare învățat spaniol, că dacă satana ar fi trebuit să se intrupeze într'un fel demn de perversitatea sa și de ura sa contra lui Dumnezeu și contra neamului omenesc, s'ar fi intrupat într'un ziar, într'o foaie rea. — Cătreerând cu închipuirea, continuă același învățat, tot răul pe care iadul l-a vomat pe fața pământului începând cu păcatul lui Adam și până la blasfemie de azi, eu nu întâlnesc nimic mai satanic de corupător decât un ziar rău, o foaie rea”. Și are dreptate căci foala rea pătrunde ca și satana pretutindeni pe unde poate, prin ateliere, magazine, prăvălii, fabrici, cazarme, școli, pe la sate ca și pe la orașe, imprăștiind din belșug otrava sa ucigătoare de suflete și de trupuri, dupăcum se va vedea din pildele ce vom da mai jos.

Foala rea este un oaspe nepoftit și obraznic care își intră în casă și-ți spune tot ce vrea. Ea te prăpădește pe tine și pe alții, semănându-ți o mulțime de prostii în cap și o mulțime de poște criminale în inimă. Și ca să te câștige mai ușor și mai sigur, nu-ți va da doza de otravă dintr'una, pentruca nu cumva să te sparii de ea și s'o respingi, ci îți va administra-o rând pe rând, puțin câte puțin, ascunsă sub zahăr, ca să nu o simți. Au nu cunoașteți vorba înțeleaptă a românului: „picur cu picur face părău”?

Foile rele sunt de două feluri. Unele sunt **fățuș criminale:** acestea atacă direct religia, morala, Biserica, pe Dumnezeu, autoritatea, etc. Pe Dumnezeu îl atacă fiindcă scriitorii și redactorii lor nu vreau să știe de un Stăpân atotputernic care pune frâu pornirilor rele ale omului; Biserica o combat fiindcă le vorbește despre un Dumnezeu care pedepsește răul și răsplătește binele; autoritatea o atacă pentrucă îl obligă să se supună legilor, etc. Altele sunt **ipocrite, fărnice.** Acestea sunt mai primejdioase decât cele dintâi, întrucât urmăresc același scop satanic dar nu direct ci travestit, ipocrit! Ele se pot ase-

măna cu niște criminali care își ascund mâinile înarmate sub manta pentruca nu cumva să le observe și să te ferești de ele, sau cu niște arme încărcate cu gloanțe surde care te ucid fără nici un șomof. Aceste foi iscodesc o mulțime de calomnii despre preoți cu gândul de a-i micșora în ochii lumii; sunt avocatele cele mai inverșunute ale căsătoriei civile, ale divorțului, ale avortului; sunt ponegritoarele ordinilor și congregațiilor religioase și atot ceea ce este curat și sfânt. Ele sunt pentru o religie care s'ar mărgini la câteva ceremonii goale și care n'ar impune omului nici o datorie, nici o obligație.

Ca să vadă cetitorii noștri de la sate unde au dus și unde duc foile rele, dăm aci câteva pilde:

1) Doi tineri dintr'un mare oraș au ucid un comerciant spre a-l jefui. În fața tribunalului președintele îi întreabă: „Cum ați ajuns voi să ucideți pe bietul om?” — „Citeam împreună o poveste lungă publicată într'o foaie și în care se afla planul unui omor urmat de furt”. Tinerii au isprăvit povestea de citit în 6 Decembrie 1920 iar uciderea s'a săvârșit în 15 Decembrie.

2) În anul 1874, a fost condamnat la moarte, prin împușcare, soldatul francez Bonnard pentrucă a aruncat în Sena un agent polițienesc. Cuvintele din urmă ale acestui nefericit au rămas vestite până azi: „Mor plin de încredere în Dumnezeu, căruia l-am cerut iertare prin spovedanie pentru fărâdelegiile mele. Eu am fost foarte vinovat, dar sunt alții mai vinovați decât mine; aceștia-s scriitorii și redactorii foilor rele; ei m'au pierdut vârându-mi în suflet disprețul față de religie și revolta față de autorități”.

3) Trei școlari din București au ucid — mai anul trecut — un deputat spre a-l jefui. Ce l-a îndemnat, oare, pe acești nefericiți să săvârșescă o crimă așa de îngrozitoare? Cărțile și foile rele eșite din tiparnițele unor Ignat-Hertz. Și am putea lungi până departe de tot răbojul crimelor săvârșite sub înrâurirea foilor rele! Dar la ce bun?

De încheiere spunem atâta: Ni-se umplu

și noaptea când își aducea aminte, se scula, ca o năpărcă, arunca vorbe pline de batjocură și venia, n'avea stare, nu-și găsea somnul iar când dădea cu ochii de bărbat, ce se odihnea în tindă după munca grea a zilei, îi venea să-l sugrume, nu alta.

Mult a ascultat Petrea sporovăelile nevastii. La început îi intra pe-o ureche și-i ieșea pe alta, până când odată cătrănit, că melița nu mai făcea a rupt-o:

„Ascultă femele rea și blăstămată! Să mă lași în pace. Nu mă duc la platră Doamne să te crește. Dacă nu vreau, mă poți omori?”

De vole, ca de nevoie a tăcut femeia, ce să facă?, dar tot cocca ea ceva în gând.

Zilele treceau una în urma celeilalte, urmasii săptămânilor și ele aduceau lunile. Zăpescii mari au început a se topi mânate de vânt cald de primăvară. Colț de iarbă se vădit din pământul umed.

Era dimineața Fiorilor...

Cineva, des de dimineață, eși tipit pe porțile din casa pădurarului Petrea, și o luă înălțându-se în sus călcând cu băgare de seamă, ca nu cumva s'o simtă cineva. Era Marie, nevasta pădurarului Petrea cu copilășul în brațe. A plecat să-și încerce norocul. A plecat la „Platră”. Drumul până acolo îl făcea omul în două ceasuri, dar ea de abia după trei a ajuns.

Prântă de oboască, se așază jos, așteptând. Era numai ochi și urechi. Asculta să

prindă din văzduh glas de clopote, iar ochii nu și-l lua de la stâncă ce prăpăstios se ridica în fața ei.

Un vânt cald și a început a mișca crengele înmugurite, și de odată cu el, lin, ca de departe, purtat pe aripi nevăzute, sunet de aramă, glas de clopote. O zguduitură făcu să se miște stâncă și din mijlocul unei lumini orbitoare, o femeie îmbrăcată n lungă haină o privi îndelung. Se uită la ea, la copil, îl făcu apoi un semn, semn de chemare.

A nțelez Marie, nevasta pădurarului, și prin deschizătura ce se făcuse în stâncă, cu așală și frică, merse încet urmând chemarea. S'a oprit în mijlocul unei încăperi scaldate în mândre raze de soare. Pereții împodobii, o făcură să se gândească la casa ei sărăcăcioasă, dar pe jos, o mulțime de grămăjoare cu pietrii scumpe. Incepu a le număra. Una... două... zece... o sută... nenumărate... Câtă din ochi pe acela care o chemase, dar n'o văzu nicăiri. Puse atunci copilul jos, și se apucă să adune în sporț scumpeturile. Nu punea multe și vedea alte mai frumoase, mai strălucitoare. Le deșertă pe cele dintâi și alergă într'acolo.

De odată, un vânt puternic se porni prin stâncă. Văjelan pereții, bobușuri înfundate se auziau și ușa prin care intrase începu a se închide încet, încet.

Văzând, cu spaimă femeia deșertă povara scumpă de pietrii și cât putu mai repede eși afară.

Vântul bătea groaznic acum. Ușa prin care a eșit nu se mai vedea. Stâncă se făcu la loc, parcă tot așa a fost de când e lumea.

Dar în graba mare, nu numai că nu s'a ales cu nici una din scumpeturile ce-i desfătară ochii, dar năucită cum a fost de abia acum își dădea seama. Copilul ei. Singurul ei copil unde-l? A rămas acolo închis în stâncă!

Ca eșită din mișci, bătea cu pumnul în platră ce rămănea rece. Cu glas desnădăjdut își chema pe nume pușorul, dar nu-l răspundea decât vântul năpraznic ce urla jalnic învăluind pădurea. Rane l-s'au făcut mâinile. Lacrimile o podidiră. Lacrimi grele de durere, ce se prelingeau pe stâncă rece și nemiloasă. Striga, își blestema zilele, dar bocetele ei le înghițea văzduhul.

Cum să meargă ea acasă, fără copil? Ce-i va face Petrea? Nu va merge, mai bine să l-se întâmpile ori și ce.

Jale mare îl cuprinsu și pe Petrea pădurarului. Atâta vreme a trecut și nevastă-sa nu s'a arătat. Cu capul rezemat în palme, chema răspuns întrebărilor ce și-le punea. Răspunsul însă întârzia, nu venea de loc.

„Am supărat-o așa de tare să mă lase? Unde-o fi? Dar copilul? Nu știa nimic de soarta copilului și a nevastei și asta îi duresc, îl chinu, îl băga'n mormânt cu zile.

Se ridică de la masă, își cată din ochi pâlăria, se ndreaptă să lase. Puse mâna pe clanța ușii, se răsăndi, desprinsu pușca din

sufletele de groază când ne cugetăm că sunt o mulțime de români care lasă să intre în casa lor folie și cărțile rele. Nefericții nu știu ce fac!

I. Vultur

Praznicul dela Cărbunari

Duminecă 5 Iunie s'a făcut în pădurea Cărbunari de lângă Blaj, binecuvântarea capelii, zidită acolo de părinții asumpționiști dela Blaj, în cinstea Fecloarei Maria, mama săracilor. Aproape de un an acești harnici călugări au început să muncească pentru înfăptuirea unui atât de frumos gând și nu și-au văzut gata lucrul lor decât acum în duminica trecută când această frumoasă capelă a fost binecuvântată.

Zua aceasta n'a fost o zi de sărbătoare numai pentru părinții călugări, ci pentru întreaga lume din Blaj și satele vecine.

Au alergat la acest ales și înălțător praznic pe lângă lumea blăjană, sătenii din comunele vecine Blajului și dinși oaspeți dela București, și din Belgia.

Dimineața la orele 9, pe o vreme frumoasă, a început liturgia slujită de însuși I. P. S. Mitropolit Alexandru al Blajului, răspunsurile fiind date de corul studenților teologi. Cu această ocazie au fost sfințiți întru diaconi următorii: Gheorghe Velicu, Stănea Gheorghe, Augustin Halea și Ioan Mișcoiu. La sfârșitul sfintei liturgii I. P. S. Mitropolit a ținut o frumoasă cuvântare, ascultată cu mult drag de toată lumea.

Ca niciodată pădurea fremăta de lumea venită să se închine la acest nou lăcaș al Domnului.

După masă urma să se cânte Acatistul și poporul cu luminări sprinse în mână să facă o procesiune pe potecile pădurii. Ploaia a zădărnicit însă acest lucru. La slujba de seară a predicat p. I. Gârleanu.

Banul Dumnezeu va trimite darul Său și va face din această biserică un loc de pelerinaj și închinare pentru sufletele dornice și însetate după El.

DE PRIN SATE

Ziua despărțirii

Zua de Luni 23 Mai a. c. a fost pentru Alud și întreg tractul protopopesesc român-unit al Aludului, o zi a durerii, ziua despărțirii, ziua de adio a p. Ioan Bucur, protopop tractului și camerar-papal.

După aproape două decenii în fruntea tractului Alud, Mons. Ioan Bucur pleacă în pensie, lăsând însă în inimile tuturor o cât mai mare durere. Drept recunoștință pentru atâta dragoste părintească cu care a fost atipănit totdeauna, preoții din tractul Aludului i-au închinat această zi frumoasă de Mai „bunului păstor”.

Programul acestei zile solemne a fost cât se poate de frumos. Luni 23 Mai orele 9 dimineața sf. liturgie pontificată de Reverendismul p. George Dănilă canonic Blaj, însoțit de preoții: N. Creșu viitorul protopop al Aludului, P. Grula-Teiuș I; Dr. Eug. Popa-Teiuș II și I. Păcurariu Vălișoara-Alud. Răspunsurile le-au dat preoții tractului. După sf. liturgie s'a cântat doxologia mare, după care p. canonic Gh. Dănilă rostește o preafrumosă predică, aducând înainte câteva trăsături — cari ne pot fi pilduitoare — din viața sărbătoritului.

Urmează un banchet, la care a vorbit întâi p. protopop pensionar, prin cuvinte pline de duioșie; își ia rămas bun dela preoții tractului, dându-le sfaturi cât se pot de bune de a le urma în viitor. Și-a luat rămas bun și dela doamnele preotese — cari și dinor erau de față — pentru preafrumoasa atenție și ospitalitate ce i-au dat-o, cu ocazia diferitelor vizitații canonice prin parohii. Toastează apoi p. V. Codarcea notar districtual, după care p. Petru Grula-Teiuș II. spune, în numele preoților din district, cuvinte alese și

bine apreciate, aducând prin aceste cuvinte de mulțumită și recunoștință acelui care a fost „tatăl ajutător” al tuturor, omul jertfel.

Noi preoții tractului Alud rămânem plăcându-ne gând; ne doare atât de mult această despărțire, avem însă aceea mângâiere că-i vezi urma poruncile.

Mai toastează câțiva preoți, iar de la chelere p. N. Creșu viitorul protopop prin cuvinte pline de atâta înțelepciune aduce prin el înosul de recunoștință fostului protopop, prin mulțumind că-i va imita faptele, căutând a fi și el prima mulțumita pentru faptul cum preoții acestui tract este pătrunsă de atâta dragoste față de protopopul care îi părăsește. Parcă cerul care vede atâta jale, își acoperă fața de nori, iar când a sosit timpul de despărțire, ploaie mare s'a revărsat, cu care s'a slăvit serbarea de adio a p. Ioan Bucur.

Serbarea s'a desfășurat în liber la catedrala din Gârbova de Jos.

Preoțimea tractului Alud îi păstrează neștirbita dragoste, îi va urma sfaturile și îi zice și pe această cale „Iotru mulți ani”.

Pr. Ioan S. Păcurariu

Din Vălișoara

Pomenirea eroilor căzuți pentru patrie, s'a serbat și în anul acesta în comuna noastră, frumos, cu tot fastul cuvenit unei zile de ploase sărbătorii.

Dimineața s'a slujit sfânta liturgie la biserică română unită, fiind de față poporul mult și compania de soldați, de sub comanda dinui căpitan Boris. Predica a fost rostită de p. și simțit de părinte S. Păcurariu. După terminarea sfintei slujbe poporul și soldații s'au îndreptat spre cimiterul comunei, unde s'a slujit un parastas pentru odihna eroilor nemurimului.

Au urmat apoi cuvântarea părinte S. Păcurariu, a dinui inv. diacon Moise Măci despre însemnătatea jertfelor celor 800 000 eroi căzuți pe câmpul de bătăie și o reușită serbare de cântece și jocuri executate de elevii școlii primare.

Correspondent

Refacerea satului Dioști

Satul pârjolit de foc trăiește fegăduiala regală

Satul Dioști din Romanși — greu încercat de pârjolul din Aprilie, care i-a nimicit în parte — e astăzi în freamătul refacerii. Fegăduiala regală făcută locuitorilor cu prilejul acestei pilduitoare vizite ce s'a tradus și ca alinare și cu daruri făcute pe loc — se va înfăptui fără zăbavă. Dioștenii vor redobândi nu numai căminurile prefăcute în scrum și șgură de mânia flăcărilor, dar se vor bucura de un dar domnesc, deosebit. M. S. Regele vrea să ridice la rang de sat model, bătrână așezare de moșneni din vecinătatea orașului Caracal. Cel amarnic băntuși de urgia focului vor încerca aievea cuvântul scripturii „Găsuind, că nevoiașului i-se va da și că pentru jertfă și suferință există răsplătă.”

Încă puțin și satul lor va fi complet refăcut. Urmele prăpăduului din primăvară vor șterge și din dania M. S. Regelui un sat nou se va ridica. Suferințele îndurate vor fi uitate și ele și o viață nouă cu trainice nădejdi pentru viitor va începe în aceste locuri.

Dioști sunt un sat de moșneni, cuprins arătos, așezat în șesul Romanșilor, al cărui trecut național, trăește nu numai în slovele hrisoavelor, dar și în mărturia mâncată de vreme a câtorva case bătrâne, unele de două veacuri, în bătrâna biserică cu picturile de vremuri, în tufanul lui Pătrășcanu, sub care

cui, își trecu cureaua pe după cap și plecă. În curte îl întâmpinară cocoșând găinile, necheza în grăjd călușul. El n'a luat seamă la nimic. A plecat. Dar unde nici el nu știa, dar a plecat.

Prin pădure, Marie nevasta pădurarului, rătăcea plângându-și copilul. Era ca eșită din minți. Toată rana de înșepăturile ce i le făceau tufele, cu hainele rupte, umbra fără țință...

Trecut-a și vara cu zilele calde, lăsând loc toamnei. Jalea și codrul lăpădându-și frunza, până când, cei dintâi fulgi de zăpadă cădeau leneși, rari, tot mai desși, tot mai mulți, apoi după câteva luni, vânt cald și părăie și vânt vâlnind de mulțimea apelor, miros de colț verde, dar florile păreau așa de triste.

La sărbătoarea Floriilor, un an de zadarnică trudă și căutare, Petrea pădurarului, cu ochii plânși și sufletul neliniștit, luă iarăși pușca din cui și plecă. Acum știa unde. La „Piatră”. De ce? Nu știa de ce. Dar urma un glas lăuntric ce-l chema. Încet și gârbovit urca pe poteca 'nmugurită. Aștepta acum în fața „Pietrii” răzimat de pușcă. Aștepta să bată clopotul și ea să se deschidă. Asculta trist glas de Florii, sunet de toacă.

Pe-o boare plăcută veneau sunetele de aramă. Stânca însă nu s'a deschis. A rămas tot ca înainte. Înămămurit nu știa ce să facă. Un zgomot îl trezi din amorțeala în care că-

zuse. Privi într'acolo. Rămase ulmit de vedenie. O lupoaică mare, cum alta parcă nu putea fi, venea spre el. Potrivi pușca la ochi, pușca degetul pe trăgaci și era gata să tragă. O clipită a stat însă, două, trei, a scăpat apoi pușca din mână. Lupoaica în gură cu'n copil. Copilul lui. Da. Îl cunoștea. El era. Făcându-și loc prin mesteacănii înmuguriți, alerga'n urma lupoaiciei o femeie, așa se părea, ruptă, cu hainele numai zdrențe, suptă la față, cu părul despletit, lăsat pe umeri, și siriga cât o lună gura. Era Marie nevasta pădurarului Petrea, care la Florii ce-au trecut fără știrea bărbatului, a mers să-și cerce norocul la „Piatră”.

O furtună îi învăliu pe toți trei, un cutremur zguduia piatra, un miorlăit de lupoaică se auzea slab de departe.

Creștinii își împreunară mâinile, își făcură apoi o Sf. Cruce ca'n fața unui lucru nu tocmai curat.

Aici se sfârșește povestea „Pietrii Lupoaică”, o năvalnică stâncă înșiptă la împreunarea hotarelor dintre comuna Gurarâului și Cristian (Jud. Sibiu).

E bine, spun oamenii că de câte ori treci pe lângă „Piatra Lupoaică” să-ți faci semnul crucii ca să nu pățești ceva, să nu și-se întâmple vre-un rău!

Victor Dancea

sfântul Mihai Viteazu, în amintirea câtorva bunici cu cap de plăeși.

Unul din bunici, Ion M. Datcu, veteran dela 77, m'a dumerit și asupra obârșiei demeritului Dloștilor. Ci că erau aici pe vremea lui Mihai, două oști cari se băteau între ele. Două oști: Dloști.

Dloști este un sat de țărani boleri. Locuitorii ăștia cu suman și ișari, cari săvârșesc treaba comună a milioanele de pămași români, se bucură unii de titlari și distincțiuni, rămase din vremurile de de mult.

Săteanul acesta, robotind în țarină, ștergându-și nădușala trezită de opintirea amară a plugului, e boer Stan. Cel de coala e boer Pavlache.

- Bună vremea, boier Gheorghis.
- Bună, fie, boier Pătru.
- Cu bine, boier Iordache.
- Cu bine, boier Voiculescu.

Așa se tratează între dânșii respectuoși de titlurile pe cari le au. Pentru M. S. R. gele au un respect și dragoste mare. Il consideră ca Suveran și Părinte și păsurile le ie span fără ocoluri, fără mijocilor, direct și sincer, așa cum e datina aici din strămoși.

Serbare străjerească și premilitară la Vad-Făgăraș

Ziua de Duminecă 29 Maiu a fost la noi o zi de mare sărbătoare a tineretului străjerească și premilitară din loc și jur. În această zi s'a făcut sfîșțirea steagului național al stolului de străjeri de sub comanda dlui inv. Andrei Mureșanu.

Total era gata, încă de Sâmbătă seara. Prăjina ridicată în văzduh, este de o înălțime considerabilă 23 m. și vopsită în albastru, ultimele probe de exerciții, jocuri și coruri făcute, caibul de serviciu designat, cu un cuvânt toate puse la punct.

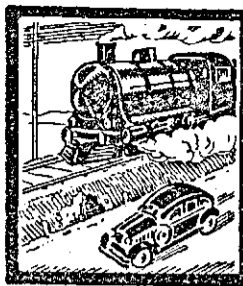
Duminecă dimineața au început a sosi oaspeții străini. Sosesc stolurile de străjeri învecinate, sosesc premilitarii din întreaga plasa — cari sunt pe azi concentrați aici — și începe sf. liturghie într'o asistență, ca la zile mari.

Sfârșită sf. liturghie, lumea este invitată să iasă în curtea mare a bisericii și școlii, unde este pavilionul ce așteaptă sfîșțirea. Lumea se așază într'un mare careu; înainte străjerii și apoi spate premilitarii și publicul. Notăm aici prezența stolului școlii primare din Șinca Veche de sub comanda d. inv. Z. Pârvan și a celui din Ohaba de sub comanda d. inv. A. Bomfa. Apoi din afară amintim pe următorii; d. A. Ciocan comd. legiunii de străjeri din județ, d. Ltcol. Isbășescu comd. premilitarilor, d. maior Mihăilescu d. N. Bărbat rev. de control d. pretor Tatomir, d. învățători din toate satele din jur, apoi întreg satul cu toți intelectualii în frunte cu venerabilul d. inv. penzionat Oct. Popp f. senator.

Imediat se aud sunete de fluer și tăcerea-i ca'n mormânt. Urmează raportul, apoi serviciul divin, sfîșțirea drapelului și cuvântare ocazională săvârșite de preotul din loc. Se predă apoi drapelul comandantului d. A. Mărginean, care răspunde cu frumoase cuvinte de promisiune pentru viitor și se ridică pavilionul. Mai vorbesc dd. A. Ciocan comd. Legiunii de străjeri și d. C. Pop dir. șc. primare din loc, arătând importanța zilei și a instituțiilor care se ocupă cu educarea tineretului. Urmează programul de exerciții de gimnastică coruri și jocuri, executate de străjerii din Vad și cele streine cu atâta precizie și frumusețe încât stătea lumea privindu-i cu lacrimi în ochi.

După masă la ora 3 a urmat un frumos program preparat de tinerii, din comuna Vad și comunele vecine, sub conducerea comandantilor lor.

Programul a avut două părți: una care s'a executat în curte, iar una pe scena sălii culturale.

CUM STA LUMEA ȘI ȚARA

Cum va fi împărțită țara — Statul va administra averile partidelor politice — Vor fi și ajutori de primari — Războiul din Spania și Răsărit — Situația din Cehoslovacia — Ce se mai petrece în Rusia

O nouă împărțire a țării

Pentru a ușura cât mai mult mersul administrației în îndeplinirea lucrurilor, conducătorii s'au gândit să împartă țara în mai multe regiuni, cu administrație proprie fiecare, ca astfel omul să nu mai fie silit să alerge pentru orice lucru mărcant la București.

În primăvara aceasta s'a și adus o lege prin care țara a fost împărțită în 7 provincii corespunzătoare, celor 7 corpuri de armată. Această împărțire a fost schimbată însă și în vremea din urmă s'a făcut un nou plan de împărțire a țării. În loc de 7 provincii vor fi 10 și acestea vor purta numele râurilor mai mari de cari sunt străbătute. Vom avea astfel următoarele provincii: Mureș cu capitala Timișoara, Olt cu capitala Alba-Iulia, Crișuri cu capitala Cluj. Suceava cu capitala Cernăuți, Siret cu capitala Iași, Nistru cu capitala Chișinău, Prut cu capitala Galați, Dunăre cu capitala Constanța, Dâmbovița cu capitala București și Jiu cu capitala Craiova.

Averile fostelor partide politice vor fi administrate de Stat

Printr'un decret-lege dat în săptămâna trecută s'a hotărît ca averile partidelor politice, desființate prin legea din 31 Martie, să fie administrate de către ministerul justiției.

S'a adus această hotărîre ca averile să fie puse astfel la adăpost și să nu fie împreștiate până când se va lăsa liberă iarăși activitatea partidelor politice.

Vor fi numiți ajutori de primari

În dorința de-a înlesni bunul mers al administrației comanelor din Ardeal, ministerul de interne a aprobat ca în comunele, unde nu este notar comunal să fie numit un ajutor de primar, care va înlocui pe primar când va fi lipsă.

În curte se execută de către premilitari exerciții cu arma și fără armă, sub comanda dd. Lt. Valdemor Hutinger notar în Vad și d. Slt. Martinescu inv. în Veneția, în prezență unui numeros public și sub directa supraveghere a d. Ltcol. Isbășescu comd. premilitarilor din județ. Exercițiile se termină în aplauzele unanime ale publicului apoi lumea trece în sala Culturală.

În sală urmează programul compus din coruri, jocuri naționale, declamări, dialoge și piesa „Curcanii”.

Intre puncte d. Sbl. Marinescu inv. vorbește frumos despre Tudor Vladimirescu, marele erou al neamului românesc.

Serbarea înând sfârșit părintele din Vad mulțumește dlui Ltcol. Isbășescu, în numele locuitorilor pentru frumosul program desfășurat acolo.

A urmat apoi defilarea premilitarilor, în număr de vreo două sute cincizeci, într'o ținută perfectă spre admirația întregului public.

Pr. Ioan Oniga

Războiul din Spania

Trupele naționaliste înaintează biruitoare pe toate fronturile, cucerind însemnate poziții de luptă și orașe din mâna bolșevicilor. Au fost crâncene mai ales luptele cari s'au dat pe frontul dintre Teruel și Mediterana. Aici rezistența bolșevicilor a fost mare. În cele din urmă au fost înfrânți și siliți să se retragă cu pierderi mari.

Armatele naționaliste se îndreptază fulgerător spre orașul Sagonta. Dealungul acestui drum bolșevicii au adus trupe numeroase și bine înarmate, pentru a le opri înaintarea. Se crede că luptele cari se vor desfășura pentru stăpânirea acestui drum vor fi crâncene și sângeroase.

Au fost deasemenea în cursul săptămânii trecute mari lupte de aviație. Avioanele legionare naționaliste au atacat numeroase orașe bolșevice.

Naționaliștii sunt hotărâți să ducă războiul până la sfârșit. Generalul Franco a declarat că el nu va face pace decât atunci când bolșevicii vor pune jos armele și se vor preda.

Luptele din China

Războiul din Răsărit continuă cu aceeași înverșenare ca și înainte. Chinezii sunt mulți și nu se dau cu una cu două, iar Japonezii deși mai puțin sunt mai bine înarmați și mai bine pregătiți așa că războiul nu se va sfârși în curând.

În zilele trecute trei escadrile japoneze de câte 20 avioane au deslănțuit un puternic bombardament asupra orașului Canton. Peste 1100 de oameni au fost uciși în urma acestor atacuri.

În regiunea Langfeng și Kalfeng o armată chineză de peste 150.000 de oameni a început atacul împotriva Japonezilor. Luptele cari au urmat au fost foarte crâncene și sângeroase în cele din urmă Japonezii având o puternică artilerie și aviație au izbutit să înfrângă rezistența chineză și să înainteze. Orașul Kalfeng este amenințat să fie încercuit de trupele japoneze cari se apropie cu o lușcă fulgerătoare.

Ținta spre care se îndreptază Japonezii este orașul Hankow, reședința guvernului lui Chiang-Kai-Shek, comandantul Chinez.

Noua numire a Austriei

Numele Austriei va fi schimbat. Ea nu mai este o țară de sine stătătoare, ci o provincie a întinsei împărății germane, așa că va primi un alt nume. Ea se va numi Ostmark în loc de Austria.

Ce se mai petrece în Cehoslovacia

Lucrurile în Cehoslovacia s'au mai liniștit într-o câțva și în Europa se simte oarecare ușurare. Primejdia războiului a trecut deocamdată. Până când însă va fi aceasta nu se știe. Situația rămâne tot îngrijorătoare, căci cauza certel n'a fost faptul că Germanii din Cehoslovacia ar fi neîndreptățiți în această țară ci

dorința Germaniei de a se întinde și stăpâni cât mai mult. Și până când Hitler și Nemții lui vor nutri aceste gânduri liniște și pace deplină nu poate fi.

Acum înțelegerea dintre partidul germanilor și guvernul cehoslovac este pe cale de a se înfăptui.

Cehoslovacii sunt mereu îngrijorați însă și caută să se întărească pe viitor cât mai bine. În acest scop s'au hotărât să la toate măsurile de apărare și să înzestreze cât mai bine armata și dacă va fi lipsă să prelungească serviciul militar.

Retragerea voluntarilor din Spania

După ce s'a ajuns cu mare greutate la învolala, ca voluntarii străini cari luptă pe pământul Spaniei să fie retrași de acolo, lucrurile s'au înrăutățit când a fost vorba de cheltuielile împreună cu retragerea acestor voluntari. Rusia mai ales nu voia în ruptul capului să la asupra ei o parte din aceste cheltuieli.

În cele din urmă s'a învoit și ea așa că nu mai rămâne decât ca voluntarii să fie retrași.

Intervenția Angliei în Cehoslovacia și Spania

Spania și Cehoslovacia au dat mult de gândit conducătorilor Europei în vremea din urmă. Erau mari temerile că din o parte s'au alta se va aprinde flacăra războiului și va încinge în vălvătaia ei întreagă Europa. Mai ales Spania a rămas un nod pe care oricât s'au tradit încusșii miniștrii europeni, n'au putut să-l deslege.

Acum se spune că Anglia este hotărâtă să facă toate demersurile pentru a mijloci o împăcare în Spania învrăbită și să aducă liniște și pe pământul Cehoslovaciei. Va interveni la Roma și la Berlin și va lucra pentru retragerea voluntarilor din Spania.

Grozăvenile din Rusia

În Rusia omorurile se țin lanț. Oamenii socotiți primejdioși bolșevismului sunt trimiși cu duimul la moarte. În zilele trecute la Kiew, capitala Ucrainei au fost osândiți și omoriți 217 funcționari, bănuși că ar fi pregătit o revoluție pentru răsturnarea bolșevismului. Cine știe când se va coborî pacea și în Rusia și care va fi sfârșitul acestei stări de lucruri?

Înțelegerea dintre Rusia și China

În ultima vreme s'a vorbit tot mai mult de o învoială, pe care aceste două țări mari, ar fi făcut-o laolaltă. Auzim se spune, că Rusia s'a angajat să trimită Chinei cât mai multe arme, munițiuni și oameni pricepuți pentru a ajuta în războiul cu Japonia.

O mare nenorocire în comuna Pogăceaua. În săptămâna trecută s'a întâmplat o mare nenorocire în comuna Pogăceaua din județul Mureș. Soția locuitorului Văidean Ambrozie se adăpostea de ploaie, în gură, împreună cu un nepoțel și un consătean. Din cauza ploilor multe la un moment dat, pământul a început să alunece și șura s'a surpat îngropând sub dărâmături pe nenorociți, cari se adăposteau acolo. Mai mulți vecini cari au văzut nenorocirea au sărit în ajutor. Femeia și bărbatul au mai putut fi scăpați cu viață și răniți greu au fost duși la spital, copilul însă a murit.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Biserica unită în slujba neamului

Călugărul sârb Visarion Sarai îndeamnă pe Români să se lapede de unire — Ungurii părăsc pe vlădica Inochentie că el este vinovat de această turburare — Vlădica este chemat la Viena să fie judecat — Aveau să-l judece dușmanii lui — Episcopul pleacă la Roma — Moartea lui

Membrii dietei ardeleni căutau nod în pură ca să părăscă pe vlădica Inochentie la împărăteasa că ar fi revoluționar și ar îndemna poporul la răsvrătire, dorind nici mai mult, nici mai puțin decât aruncarea lui în temnița din Gratz, ca să-l facă să patrezească de viu acolo, și astfel să scape de el.

Tocmai în acele vremuri grele și tulburi, mitropolitul sârbesc dela Carlovicz, Arsenie Ioanovici Șacabent, trimise prin Transilvania pe un anumit călugăr Visarion Sarai, sârb din Bosnia, căruia însuși mitropolitul li dăduse pașaport, ca să tulbure unirea prin Ardeal și Banat.

Visarion era unul dintre acei călugări orientali cari duc viață foarte aspră. Călătoria desculț, mânca numai legume și dormea pe pământul gol sau pe vre-o scândură. În zile de ajun se desbrăcea de cămașe înaintea poporului și se zbuciuia până la sânge. Zicea poporului că are vedenii, și că zilnic vorbește cu Maica Domnului.

Prin Martie 1744, Visarion era prin Banat și vorbea poporului vorbe înspăimântătoare.

— Vai de capul vostru — zicea Visarion —. V'ați vândut sufletele. V'ați lepădat legea strămoșilor și v'ați unit cu papistașii. De acum deslegarea pentru morții voștri nu e deslegare, ci osândă. Părăstasele și Sărindarele le plătiți zadarnic la popi nelegiuți, cari nici nu-s popi. Botezul copiilor voștri e nelegiuit... — și alte multe de acestea —.

Cutreiera satele prin Banat, iar Ungurii calvinii erau foarte bucuroși de stricăciunea ce avea acela de gând să facă printre Români. Prefecții și pretorii dădeau porunci ca toți oamenii de prin sate să iese cu prapori și cu ramuri de copac, întru întâmpinarea „sfântului“, iar oamenii se îmbulzeau să-i sărute mâinile și picioarele. Și dacă acel călugăr ar fi știut românește, cine știe ce desbinare n'ar fi produs între Români. Nu știa însă numai sârbește, dar în Banat a găsit el destui Români cari știau sârbește și li tălmăceau cuvintele.

A ajuns la Deva, unde era garnizoană militară. Comandantul garnizoanei îl întrebă de pașaport; dar el răspunse că în loc de pașaport are scris pe frunte numele lui Isus Hristos. Și se vede că acel comandant a fost mulțumit cu acel răspuns, căci îl lăsă în pace, iar Români cu grămada se lepădau de unire.

Tot predicând, Visarion trecu pe la Orăștie, și ajunse la Miercurea Sibiului. Vlădica Inochentie auzise dela protopopii și preoții săi ce desbinări face Visarion printre Români, și se plânse la guvernul din Sibiu. De acolo se dădu ordin să-l dețină, și la Miercurea Sibiului fu arestat și dus sub pază la Sibiu. Acolo i se cercetează actele. Se numea Nicolae Sarai, sârb din Bosnia, călugăr cu numele Visarion în mănăstirea sf. Sava din Carlovicz. Călătoria spre Ierusalim, și spre acest scop mitropolitul dela Carlovicz li dase un pașaport ca să poată trece prin Transilvania. Fu trimis la Viena cu un ofițer împărătesc, dar prin satele pe unde trecuse el, mulți Români se lepădă de unire.

Ungurii și Sașii din Sibiu se înțelesesă să se folosească de această turburare între Români, și să o arunce în spatele episcopului Inochentie. Scriseră la Viena că el ar fi pus la cale pe Visarion, ca să sperie pe împărăteasa și să o facă să dea Românilor tot ce e, căci altcum vor lepăda unirea. Minciuna asta prinse, și împărăteasa se mânie foc.

În luna Iulie 1744, vlădica Inochentie chemă sinod la Blaj, ca să se înțeleagă cu protopopii și

cu preoții ce este de făcut înaintea atâtor micuni și clevețe. Citi rescriptul împărătesc cu data de 9 Septembrie 1743 pe care îl aduse cu sine din Viena, și în care, în punctul 5 din cele 10, se zicea că de aci înainte episcopul trebuie să plătească unui teolog iezuit 300 floreni la an. Episcopul își izbi potcapul pe masă și zise: — Sau nu voi mai fi episcop, sau celui ce stă în sila în casa mea nu-i voi da și plată. Clerul e tulbură, și într-o mânie dară toți preoții și protopopii în scris, că dacă nu se va da Românilor li-s'au făgăduit prin cele două diplome leopoldine se vor lepăda de unire.

Se făcu apoi o colectă, ca episcopul să poată călători la Viena, căci în urma părții cu călugărul Visarion, dela Viena veni o scrisoare ca să meargă la Viena cât mai curând. Scopul dușmanilor era ajuns dar nu de tot.

Episcopul plecă din nou spre Viena, și când ce ajunse acolo, fu dat pe mâna cancelariei transilvane, ca să-l judece pentru tulburarea poporului din Ardeal și Banat, în legături ascunse cu călugărul sârb Visarion Sarai. Judecători aveau să fie doi Unguri și un Sas, adică un calvin, un romano-catolic și un luteran, cari toți erau laici, adică mireni. Aceia li dară în scris 82 de întrebări la cari trebuia să răspundă.

Episcopul, însoțit de vicarul Petru Aron și de secretarul său Petru Dăianu, ajunse la Viena în 23 Septembrie, iar la 25 se întruni comisia de judecată, dar în aceea nu fu timp să răspundă la toate întrebările, rămânând să se întrunească a doua oră la 7 Decembrie.

La ședința a doua, episcopul nu se mai prezentă, ci zise că va da răspunsul în scris. Nunțul apostolic din Viena îl sfătuisă adică să nu se mai prezinte înaintea acelei comisii, căci nu se cade ca un episcop să fie judecat de mireni, câtă vreme este tribunal bisericesc. Unii dintre prietenii trimiseră la el un preot ca să-i spună că judecătorii au de gând să-l arunce în temnița din Gratz, din porunca împărătesei, care e mâniașă foc pe el.

Episcopul se sfătui cu nunțul apostolic din Viena și cu prietenii săi, și la 9 Decembrie lăsă vorbă vicarului Petru Aron că pleacă să cerceteze mănăstirea „Maria-Zell“ din Stiria. Atât vicarului cât și secretarului le lăsă bani de întoarcere acasă și plecă.

La 22 Decembrie se întruni din nou comisia, dar vlădica nu mai era în Viena. Chemară pe vicarul și pe secretarul, dar aceia spuseră ce le zis el.

Comisia anunță consiliului de război, care trimise poruncă la Triest, să-l aresteze pe episcop dacă va trece pe acolo. De asemenea dară poruncă ambasadorului austriac din Veneția, să-l înduplece cu vorbe frumoase să se întoarcă la Viena. Poruncile acestea nu se putură împlini însă, căci episcopul ajunse înaintea lor la Roma, ca să-și caute dreptul acolo, la papa Benedict XIV.

Dușmanii lui îndată răspândiră zvonuri că și-ar fi recunoscut vinovăția, și de aceea a fugit, dar episcopul în Roma se adresă direct papii, cerându-i următoarele patru lucruri:

1) Papa să binevoiască a stărui pe lângă curtea din Viena, ca cele două diplome leopoldine date în favoarea Românilor să fie întărite și respectate, și Românilor să li-se dea ce li-s'a făgăduit la an.

2) Episcopia română unită să fie scutită de a mai plăti teologului iezuit suma de 300 florenți la an.

3) Teologul pentru ascultarea cauzelor poporului să fie ales de episcop dintre greco-cato-

lici, și nu dat de guvern, nici romano-catolic, căci acela e mai mult șpion decât ajutor.

4) Dintre Români uniți să se numească un nobil puternic, care să primească autoritate legitimă ca să asculte toate plânsurile Românilor și să-i apere împotriva dușmanilor din celelalte națiuni.

Papa cere informații dela Viena, de unde primi următoarele:

— Prin Transilvania cutreiera satele un călogăr schismatic, care prin predicile și vicleniile lui a abătut foarte mulți Români dela unire. Din cauza asta episcopul a fost chemat la Viena ca să dea lămuriri asupra acestor lucruri. Înainte de a pleca, a ținut un sinod zgomotos, în care a pus întrebarea că oare să mai rămână uniți, dacă împărăteasa nu le dă ce li-s'a făgăduit? Înainte de a fi fost întrebat asupra tuturor chestiilor înaintea comisiei împărătești, a părăsit Viena pe sub acoperș și a fugit la Roma, din care motiv conferința ministerială dela 25 Februarie 1745 ținută la Viena, a hotărât ca episcopul Inochentie să nu se mai poată întoarce în țară niciodată, fără un permis special, căci prin depărtarea sa a dovedit că este vinovat de toate punctele cu cari a fost acuzat.

Sfântul Scaun începu în cauza episcopului niște tratative cu cancelaria Transilvană și curtea din Viena, cari nu se terminară decât la 7 Maiu 1751, adică după aproape șapte ani, când vlădica Inochentie fu silit să-și dea demisia din scaunul vlădicesc, și să rămână pentru totdeauna afară de împărăția austriacă, adică surghiunit pe toată viața. Episcopia din Blaj îi asigură o leafă de 1200 floreni la an, care sumă i-s'a trimis până la moarte.

Dușmanii Românilor erau răzbunași. Vlădica era în surghiun, iar episcopia unită văduvită pentru timp de vre-o 9 ani. În zadar înaintau Români cereri și plângeri către curtea din Viena și către guvernul din Sibiu: — Dați-ne pe Vlădica și Părintele nostru! — vlădica și părintele Românilor ardeleni nu se mai arată.

A murit episcopul Inochentie la 23 Septembrie 1768 în etate de 76 ani, în Roma și este îngropat înaintea ușii împărătești din biserică numită „Madona del Pascolo“, care astăzi este proprietatea colegiului Rutean. A luptat din toate părțile pentru drepturile Românilor, dar răutatea dușmanilor a fost mai mare decât dragostea și râvna lui pentru acest neam rămas orfan. Cererile lui nu s'au împlinit atunci, dar ele au rămas ca niște pietrii de temelie pentru urmări, și fundament al pretențiilor Românilor ardeleni din veacurile de mai târziu, până când domnul Dumnezeu a înfăptuit visul lui Inochentie la 1 Decembrie 1918 prin adunarea cea mare dela Alba Iulia, când Români transilvăneni au rupt toate zăgazurile, declarând în fața lumii că vor fi liberi, că vreau să trăiască ca popor liber în țara liberă, în unire cu frații lor cei împărățiați în trei țări. Vlădica Inochentie se poate numi cu drept cuvânt „mucenicul neamului românesc de pretutindeni“.

N. Lupu

Germania începe lupta împotriva țigănilor. E cunoscută de toată lumea lupta începută pe care Germania o duce de o vreme încoace împotriva Evrellor. Iată însă că acum se svonește că Nemții au hotărât să înceapă lupta și împotriva baloacheșului și împotriva popor țigănesc. Că ce le-or fi greșit țigănilor romii cei meșteri din arcuș și vioară ca se știe. La toamnă însă lupta împotriva țigănilor va începe. În acest scop poliția nemțească va înființa o centrală care să se ocupe numai cu țigăni. Aceasta va lucra în toată Germania.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Se schimbă permisele de armă.

Toate permisele de purtat armă se nimcesc și în schimb se eliberează altele noui. Toți cei cari au drept de-a purta armă, trebuie să facă o declarație la prefectură, până la 15 Iunie. Tot până la 15 Iunie pot înainta și cererile ca să li-se elibereze noui permise.

Plugarii vor primi unelte agricole ieftine.

Pentru a veni în ajutorul plugarilor, la ministerul agriculturii s'a hotărât ca să se cumpere un mare număr de unelte agricole folosite sâtenilor, cum ar fi mașini de îmbătit, — trioare. Aceste unelte vor fi puse la îndemâna plugarilor de către Camerele de Agricultură din fiecare județ, cu o arândă foarte mică.

La ce vârstă se pot căsători Turcii.

Guvernul turcesc a făcut zilele trecute un nou plan de lege prin care stabilește vârsta la care se pot căsători tinerii turci. După această lege bărbaii se vor putea însura la 17 ani, iar femele la 15 ani.

Un șarpe uriaș într'un cinematograful.

Într'un cinematograful din orașelul Kozan (Grecia), în vreme ce lumea privea liniștită la chipurile de pe pânză, un șarpe uriaș, lung de câțiva metri a pătruns în sală și a atăcat pe un soldat. La strigătele de ajutor ale acestuia, în sală s'a făcut lumină și lumea a alergat în ajutor. Numai cu mare greutate soldatul a putut fi scăpat și șarpele ucis.

Un caz ciudat. La spitalul de nașteri

din Cluj s'a petrecut zilele trecute un caz deosebit de ciudat și interesant. Soția unui funcționar Rațiu Ioan, a născut un băiat care are două inimi și trei mâni. Partea stângă a corpului noului născut este mai mică decât partea dreaptă și are două mâni, dintre cari una cu 8 degete. Când este mișcată una din aceste mâni, atunci se mișcă și celelalte. Cele două inimi sunt așezate, una mare și principala în partea dreaptă a pieptului, iar cealaltă mult mai mică în partea stângă, jos aproape de stomac. La început se credea că băiatul nu va trăi, însă medicii s'au înșelat în socotelile lor, căci copilul crește potrivit și mama lui este complet sănătoasă.

Cât vor primi pe lună mareșalii

României. Printr'un decret-lege s'a fixat mareșalilor armatei române (dnii Averescu și Prezan) o plată lunară de 80.000 lei, plus 50.000 lei cheltuieli de reprezentare și deplasare. În total deci fiecare mareșal va primi câte 130.000 lei pe lună.

Foc mare în comuna Bîia.

Sâmbătă pe la orele 2 d. m., a izbucnit la locuința gospodarului Dulău Timotei un foc, arzându-l niște pale. Deacolo focul s'a întins cu repeziciune la vecinul său Căpălnean Aurel, cărui i-a ars grajdul și o parte din casă. A ars apoi un gard de nuce scoperit cu pale tot de-al gospodarului Dulău T. Bătând vântul focul a trecut drumul la văduva Iudifța Danc, arzându-i acestela casa și șura cu toate uneltele agricole și cotețul cu porci. Porcii cu toate că au fost lăsați afară au ars deoarece văzând atâta lume și focul, au intrat iar în coteț, de unde n'au mai volt să iasă. Focul mai fu

luat de vânt încă odată și trecu drumul la Barna Agustin, arzându-l și acestela casa. Stingerea focului nu s'a putut face decât după o grea muncă din partea pomplierilor din comună, cu cele două pompe pe care le au, comandant fiind dl Dulău Gheorghe. Au mai sosit în ajutor și pomplieri din comuna vecină Șona, cu încă două pompe. Focul a izbucnit din cauza unor copii care s'au jucat „de-a focul“ în pale. Acest foc poate fi luat ca pildă de toate satele, care încă nu s'au organizat cu societăți de pomplieri. (I. P. tâmplarul).

Cea mai veche pâine din lume se găsește într'un muzeu din Germania și se

spune, că are o vechime de peste patru mil de ani. Ea a fost găsită în mormântul unei regine egiptene, este tare ca piatra. Vechii egipteni făceau făina, frecând grâul între două pietri. Pâinea era plămădită aproape ca și azi frământată cu mâinile și coaptă la vatră.

Un doctor minunat la Londra. La

Londra a produs vâlvă mare în lumea medicilor cazul minunat al unui tânăr muncitor, anume Tom Campbell. Acesta spune că din corpul lui iasă niște raze, cari pot vindeca orice boală atât la oameni cât și la animale. Numai atingerea bolnavului de el aduce vindecarea. Locuința lui este zilnic căutată de sute de oameni și se spune că până acum au fost vindecați câțiva bolnavi.

Răzbunarea unei nebun.

O înfiorătoare crimă s'a petrecut în ziua de 5 Iunie în satul Fektol din Ungaria. Locuitorul Stefan Vallo din această comună, cuprins de nebunie, a pândit și a ucis pe rând pe polițai și pe jandarmii satului. Și-a pus apoi pe cap pălăria cu pene a jandarmului s'a înarmat cu armele acestuia și s'a dus să bată la ușile tuturor dușmanilor săi din sat. Iar toți cei cari i-au deschis nebulii a tras cu arma, omorînd astfel trei bărbai și răniind greu o femeie.

Inchisoare în rate. La Oslo, în Norvegia,

a fost votată o lege tare interesantă și bună pentru cei certați cu judecătoria și cu legea. Anume toți cei osândiți la închisoare pentru vini mai mici, ca bătăi și beții, vor face închisoarea nu odată ci în rate. În loc să-și facă pedeapsa zi de zi, ei vor face-o duminică de duminică. Cauza acestei măsurii este lipsa de muncitori, care se simte tot mai mult acolo. Muncitorii condamnați la închisoare în rate, vor lucra peste săptămână acasă și duminica vor merge să se odihnească la închisoare.

Un ou de găină de 900 grame.

Un plugar din Calais (Franța) a aflat în cuibarul unei găini un ou care cântărește aproape un kilogram. Este cel mai mare ou pe care l-au văzut Francezii până acum.

În India bătăuie holera.

În India a izbucnit grozava boală holera. Până acum au murit peste 85.000 de oameni de această boală. —Iată o primejdie tot așa de mare ca și războiului. Dacă holera se va întinde, să ne rugăm lui Dumnezeu, ca îngrozitoarea boală să nu fie adusă și la noi.

Casă de odihnă pentru milionari.

Un doctor american a cumpărat un castel vechi în Germania, pe care s'a hotărât să-l transforme în casă de odihnă pentru milionarii americani oboșiți. Cei adăpostiți în această casă trebuie să renunțe la orice afaceri și să-și ia un nume străin. Nu vor sta însă cu mâinile în sân. Ei vor fi puși să facă diferite lucruri. Așa printre altele milionarii vor trebui să taie lemne.

Cunoștințe folositoare

Stropitul al doilea la meri

Mărul este pomul cel mai obișnuit pe lângă casa gospodarului și totodată ce-l mai neîngrijit bun din gospodăria lui.

Pagubele suferite din cauza pucilor, păduchilor, viermelui mărului, pătării negre și altele încep să se mărească zi de zi dacă nu venim în ajutorul lui. Fiindcă timpul s'a îndreptat spre bine de bună seamă că și dușmanii mărului încep să lucreze în paguba rodului.

Impotriva lor nu putem lupta decât stropind merii. Zeama pentru stropit se pregătește în modul următor.

La 100 litri de apă, topim într'un vas o jumătate kilogram de piatră vânătă, așa cum se obișnuiește la stropitul viei. Facem apoi dintr'un kilogram de var, stins în ziua aceea 3—4 litri de zeamă, peste care turnăm 100 grame (a zecea parte dintr'un kilogram) de Verde de Paris (un fel de praf verde) și amestecăm bine. Le adunăm apoi toate acestea într'un vas mai mare și turnăm peste ele apă, până vom avea 100 de litri. Când merii sunt atâcați și de păduchi e bine ca să punem în acest amestec și un kilogram de leșie de tutun, ce se găsește de vânzare la toate depozitele de tutun.

Cu această zeamă vom stropi apoi merii. Stropitul se va face cu pompa de jos în sus deoarece viermii, fluturii și ouăle lor se găsesc pe dosul frunzelor. Făcând astfel putem fi siguri că vom avea la cules poame frumoase, neviermănoase și sănătoase.

Păduchii de găini

Păduchele este cel mai mare dușman al sănătății găinilor, 95% din găinile noastre, mor din cauza păduchilor cari sunt purtătorii celor mai multe boli.

Pagubele mari din anul trecut când sate întregi au rămas fără găini, găște și rațe au fost provocate de holera găinilor, o boală ce se răspândește prin păduchi.

Lupta contra păduchilor este ușoară dacă săteanca noastră e înțeleghătoare și ascultă de sfaturile noastre.

În curtea fiecărui gospodar e bine ca să fie lăsat loc de o baie de nisip, pentru găini unde să se pună un car de nisip care să se presare cu praf de pucioasă de 10—20 lei, nu strică nici cenușa. Găina simte și ea nevoia de curățire și scaldându-se în această baie — nu face păduchi. — Curăța-ți apoi săptămânal cotețul (cotigarul) — vâruiți-l pe dinlăuntru, iar podeaua stropiți-o gros cu lapte de var.

Dacă se ține seamă de sfaturile acestea, sigur că nu trebuie nimeni să atârne găina moartă în par, în fundul grădini pentruca să fugă boala dintre găini.

Ing. Degan

Fel de fel

Care limbă se vorbește mai mult în Europa

Limba cea mai mult vorbită în Europa este fără îndoială cea germană, pe care o vorbesc 80 de milioane de oameni. Urmează apoi ruseasca, pe care o vorbesc 70 de milioane. Engleza o vorbesc 47 milioane, franceza 41 milioane, iară italiana 40 milioane.

Câtă carne mănâncă dilerite popoare

Cea mai multă carne o mănâncă locuitorii din Argentina (America de sud), și anume, se vine la an cam 121 kilograme de persoană. Urmează apoi locuitorii din Zeelanda Nouă (două insule din Oceanul Pacific), unde se vine de persoană cam 104 kgr. carne la an. În Australia se mănâncă sub o sută, cam 92 kgr. de persoană la an. Europeanii mănâncă cu mult mai puțină carne. Englezii 64, Germanii 51, Ungurii 25, Rușii 23, Românii 22, Polonezii 19, Italianii 16. Popoarele dela miazănoapte mănâncă mai multă carne, decât cele dela miazăzi; ceea ce este și firesc, pentrucă cu cât este soarele mai călduros, cu atâta pretinde stomacul omului carne mai puțină. Și noi mănâncăm vara mai puțină carne decât iarna.

Copacii cari atrag trăsnetul

Se știe de toată lumea că atunci când îl furtună mare, cu trăsnete și fulgere, nu-i bine să te adăpostești sub arbori, căci aceștia atrag trăsnetul, el mai bine-l, să stai în câmp deschis. Belgienii au numărat toți copacii, loviți de trăsnet într'un an și au aflat că din 1000 de copaci trăzoiți, mai mulți, 556 au fost plopi și 136 stejarl. Popul fiind înalt și ascuțit la vârf atrage mai ușor trăsnetul ca toți ceilalți arbori.

Omul care nu doarme. Viață fără somn noi nici nu ne-am putea închipui. Trupul nostru așa a fost alcătuit de ziditorul a toate, ca numai în o parte din anii vieții să muncească, iar în ceilalți să se odihnească. Trăiește totuși lângă Budapesta un om care n'a mai dormit de 22 de ani. El se numește Paul Kern. În anul 1915, a fost rănit la cap de o frântură de granadă. De atunci el n'a mai închis ochii. Medicii cei mai învățați din lume se ocupă de aproape de cazul lui și i-au dat o sumedenie de leacuri, nu l-a vindecat însă nici unul. Paul Kern deși n'a mai dormit de atâta vreme, este sănătos la trup și la minte. Mănâncă de 8 ori la zi, tot la trei ceasuri. De odihnit se odihnește fără să închidă ochii și atunci foarte puțin. Viața pe care o dăce tuturor i-se pare foarte interesantă, alte ori de nesuferit. Ca să-și liniștească gândurile ce-l năpădesc, el muncește mult, ascultă muzică sau citește. Singura carte care-l liniștește și care-l face să supoarte cu tărie boala, este Sf. Scriptură. În fiecare zi citește un psalm din Sf. Scriptură. Cum e aceea să dormi sau să visezi, el nu-și mai amintește de loc. Nădăjduiește însă că odată și odată, în mormânt, își va redobândi și el liniștea și somnul pierdut de atâta vreme.

A căzut în mintea copiilor. Într'un spital din Germania s'a trezit din un somn lung de 31 de ani o femeie bătrână, anume Ana Swankeoel. Umierea doctorilor a fost mare când biata bătrână, după un somn așa de lung a cerut să i-se dea jucării. Sărmana femeie căzuse în mintea copiilor.

Posta gazetel

Gligor Cosma, Muntele Băișoara. Nu știm ce poate fi cauza că nu primiți foaia, noi am controlat și de aici pleacă regulat.

Melania Prodanciu, Câmpul-lung, Bucovina. Cauza că nu v'au mers toți nril trebuie să fie la postă, fiindcă dela noi vi-s'au trimis toți numerii.

Toți aceia cari au primit calendare dela noi și nu ne-au trimis încă banii sunt rugați să ni-i trimită în cel mai scurt timp, ca să putem încheia și noi socoțile.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

De vânzare

Se pune în vânzare prin licitație grădina de 1/2 jugăr, din „râțul grănicilor” în comuna Teiuș, fostă proprietate a fieiertatului viear al Mitropoliei locuitor Popa. Condițiile de licitare se pot vedea la Reverendissimul canonic Victor Popa Blaj, ori în biroul Oficiului parohial român unit din Teiuș. Licitația se va ține la Oficiul parohial din Teiuș în ziua de 14 Iunie c. la oarele 10 dimineața.

Blaj, la 31 Maiu 1938.

Capitulul Metropolitan

1040 (1—1)

De vânzare

una mașina pentru scărmanat lână, stare bună. Doritorii să se adreseze Gebel Ioan, în comuna Cenade, județ Târnava Mică.

1041 (1—3)

Activitatea Reuniunii pentru Ajutorare din Timișoara în județul Târnava Mică

Aviz

În județul Târnava-Mică și-a început activitatea **Reuniunea pentru Ajutorare din Timișoara**, care primește membri fără vizită medică până la vârsta de 85, pentru sume de ajutor de 8.000—16.000 și 24.000 Lei pe lângă cotizațiunile lunare moderate.

Oricine poate să și înscrie membrul familiei, ori unde s'ar găsi aceștia.

Reuniunea pentru ajutorare din Timișoara este cea mai răspândită societate de acest fel din întreaga țară, numărând pe 13000 membri și peste 180 filiale și agencii.

Centrala: Timișoara I. Str. Gh. Lazar-Nel.

Primim persoane cu garanție din fiecare localitate mai mare, cari ar dori să prelucreze ducerea agenților ce urmează a fi înființate.

Oferte se vor trimite la adresa:

Reuniunea pt. Ajutorare din

Timișoara, Sucursala

Dicșoșanmărtin

Str. Reg. Ferdinand 63.

1036 (3 3)

Apa minerală radioactivă

Căciulata

este recomandată în tratamentul bolilor de rinichi, ficat, căi urinare, gută și artritisim

Comenzile se primesc la Administrația băilor

Călimănești-Căciulata

Gara Jibla, Jud. Vâlcea

1034 (3—3)

Cuții și răspunși

„UNIREA POPORULUI”